CIRNECO DELL'ETNA

Oprindelsesland: Italien

Anvendelse: Jagthund, specielt til jagt på vilde kaniner

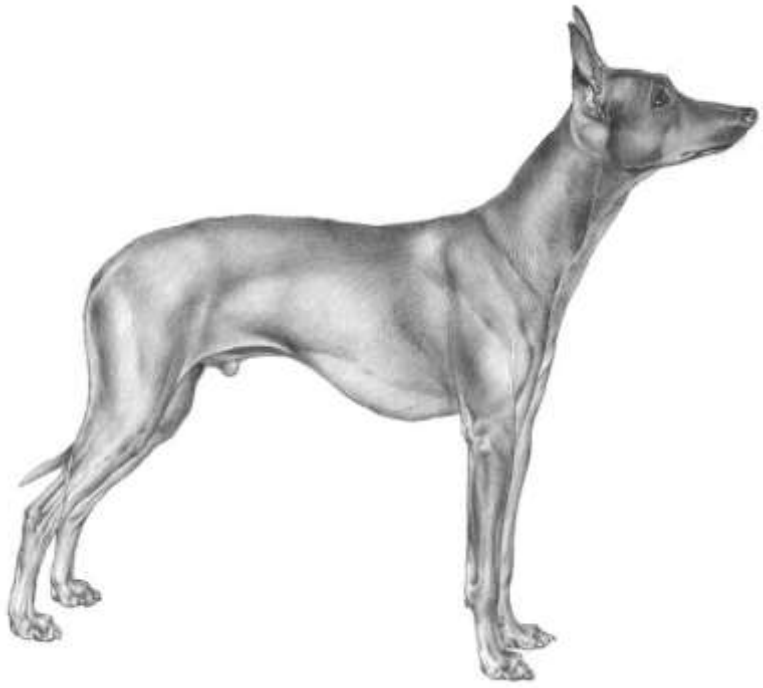
Klassifikation: FCI Gruppe 5 (Spidshunde og racer af oprindelig type),
Sektion 7 (Jagthunde af oprindelig type)
Uden brugsprøve

Historie: De klassiske studier over hunderacer fra Middelhavsområdet kom til den slutning, at Etnahunden stammede fra oldtidens jagthunde, der blev opdrættet i Nil-dalen på Faraonernes tid, og som nåede til Sicilien med Fønikierne. Men helt moderne undersøgelser taler til fordel for en ny opfattelse, hvorefter det skulle være en indfødt race af siciliansk oprindelse, præcis fra egnen omkring Etna. Mønter og graveringer bekræfter reelt, at Etnahunden fandtes i disse egne flere århundreder f. Kr.

Helhedsindtryk: En hund af oprindelig type, med elegant og slank skikkelse, middelstor, fordringsløs, robust og udholdende. Af type er den en smule langstrakt og letbygget, med kvadratisk kropsbygning. Pelsen er fin.

Proportioner:

- Kropslængden er den samme som skulderhøjden (kvadratisk).
- Brystdybden er en smule mindre end albuens højde over jorden.
- Længden af næsepartiet er knapt halvdelen af hovedets længde (forholdet mellem skalle og næseparti er som 10 til 8, men man foretrækker hunde, hvor skalle og næseparti har samme længde).

CIRNECO DELL'ETNA

Temperament: Jagthund, tilpasset vanskeligt terræn, særligt egnet til jagt på vildkaniner. Den har masser af temperament, men er samtidig blid og hengiven.

Hoved:

Skalle: Oval i hovedets længderetning. Skallens og næsepartiets overlinier er parallelle eller en anelse divergerende. Set fra siden er skallen så let hvælvet, at den virker næsten flad. Bredden ved kindbuerne må ikke være større end hovedets halve længde. Øjenbrynsbuerne er kun let fremtrædende, og pandefuren let markeret. Der ses næsten ingen nakkekam, og nakkeknuden er kun let markeret.

Stop: Godt markeret og danner en vinkel på omkring 140°

Næse: Af nærmest rektangulær form og ganske stor. Dens farve svarer til pelsfarven (ret mørkebrun, lysebrun, kødfarvet).

Næseparti: Af en længde på mindst 80 % af skallens længde. Dets dybde (målt på midten) er mindre end den halve længde. Næsepartiet er således tilspidset med lige næseryg, og dets underlinie dannes af underkæben.

Læber: Fine, tynde og stramme, så de kun netop dækker tænderne i underkæben. Slimhinden ved mundvigen ses næsten ikke.

Kæber, bid: Normalt udviklede kæber, som dog ikke virker kraftige. Underkæben er let udviklet, med vigende hage. Fortænderne, der er placeret lige i kæberne, ligger perfekt på linie og har god tilpasning i biddet. Veludviklet og komplet tandsæt med saksebid

Kinder: Flade

Øjne: Øjnene, der virker ret små, er okkerfarvede (ikke for mørke), ravfarvede eller endda grå, aldrig brune eller mørkt nøddebrune. Øjenrandene er ovale og pigmenteret svarende til næsens farve.

Ører: Ansat godt højt og tæt sammen, opretstående og meget stive, med åbningen vendt fremad. De er trekantede med en fin spids og må ikke være kuperede. Ørernes længde må ikke overstige det halve af hovedets længde.

Hals: Med meget buet (konveks) overlinie, af samme længde som hovedet og af form som en afskåret kegle. Musklerne ses tydeligt, især langs halsens overlinie. Huden er tynd og stram og slutter tæt til det underliggende bindevæv. Ingen løs halshud.

Krop:

Overlinie: Lige; elegant faldende fra manken mod krydset

Manke: Hæver sig over ryglinien og er smal på grund af de tætliggende skuldertoppe. Den går harmonisk over i halsen uden noget skarpt knæk i overlinien.

Ryg: Med lige overlinie og ikke for kraftigt udviklet muskulatur. Brystkassen er ca. 3 gange så lang som lændepartiet.

Lænd: Har en længde på ca. 1/5 af skulderhøjden og næsten samme bredde. Musklerne er korte og kun let synlige – men faste.

Kryds: Med næsten flad overlinie og skråtstillet ca. 45° mod vandret. Det tørre, solide og skråtstillede kryds har en længde på ca. 1/3 af skulderhøjden og er næsten halvt så bredt som langt. Muskulaturen er ikke synlig.

Bryst: Brystkassen er lidt længere end den halve skulderhøjde (ca. 57 %), og hvor den er bredest, måler den knapt 1/3 af skulderhøjden. Brystkassen når ned til – eller næsten ned til – albuerne, men ikke dybere. Ribbenene er kun let hvælvede, men aldrig flade. Brystomfanget svarer til ca. 112 % af skulderhøjden og betegner således et temmelig smalt bryst.

Underlinie: Underlinien er lige og stiger jævnt mod bugen uden brat overgang. Bugen er tør og optrukken. Flankernes længde svaret til lændepartiet.

Hale: Lavt ansat, temmelig tyk og af samme tykkelse i hele sin længde. Den er ret lang og når til eller lidt forbi haseleddet. I ro bæres halen sabelformet, men løftes ringformet op over ryggen, når hunden er aktiv. Halen er glathåret.

Lemmer:

Forpart: Forbenene er lige og parallelle. Set fra siden vil en lodret linie fra skulderspidsen ramme tåspidserne, mens en lodret linie fra albueleddet vil dele underarm og håndrod i to næsten lige store dele og ramme midt på mellemhånden. Set forfra skal forbenet følge en lodret linie fra skulderspidsen midt ned igennem underarm, håndrod, mellemhånd og pote. Forbenets længde fra jorden til albuen er en smule større end den halve skulderhøjde.

Skuldre: Skulderbladet bør have en længde på ca. 1/3 af skulderhøjden og en hældning på 55º mod vandret. Skuldertoppene når tæt sammen. Vinklen mellem skulderblad og overarm måler 115º til 120º.

Overarm: Overarmen har en længde svarende til det halve af afstanden fra jorden til albuen. Den er næsten eller helt parallel med kroppens midterplan og kun lidt skråtstillet i forhold til vandret. Musklerne er tydelige og skelnes klart.

Albuer: Placeret i højde med eller en smule under brystbenet. De ligger parallelt med kroppens midterplan. Vinklen mellem over- og underarm er omkring 150º.

Underarm: Af en længde svarende til 1/3 af skulderhøjden og lodret stillet. Furen langs bagsiden er meget tydelig. Knoglebygningen er let – men stærk.

Håndrod: Ligger i forlængelse af underarmens lige linie. Ærtebenet er godt fremtrædende.

Mellemhånd: Længden af mellemhånden må ikke være under 1/6 af forbenets længde fra jorden til albuen. Den er bredere end håndroden, men flad og tør, stillet let skråt fremefter. Den har flade og tørre knogler.

Forpoter: Af oval form (harepoter), med tæt sluttede og godt hvælvede tæer. Kløerne er robuste og krumme, brune eller brunligt kødfarvede, men aldrig sorte. Hårde trædepuder af samme farve som kløerne.

Bagpart: Lige og parallelle bagben. Set fra siden skal en lodret linie fra sædebensknuden ramme jorden ved tåspidserne eller tæt foran dem. Set bagfra skal bagbenene følge en lodret linie, der fra sædebensknuden går midt ned igennem knæled, mellemfod og pote. Bagbenets længde er omkring 93 % af skulderhøjden.

Overlår: Langt og bredt. Længden er 1/3 af skulderhøjden. Musklerne er flade, og lårets bagkant er kun let buet. Bredden af låret (set fra siden) er ca. 3/4 af længden. Vinklen mellem hofteben og lårben er omkring 115º.

Knæ: Knæleddet skal ligge i en lodret linie fra sædebensknuden til jorden. Vinklen mellem over- og underlår er omkring 120º.

Underlår: Kun en smule kortere end overlåret og skråtstillet 55º mod vandret. Det er beklædt med tørre muskler, der skelnes tydeligt. Knoglebygningen er let, og furen ved lårets bagkant er godt markeret.

Haseled: Afstanden fra trædepuderne til hælspidsen må ikke være større end 27 % af skulderhøjden. Set fra siden er det bredt, og hasevinklen måler omkring 135º.

Mellemfod: Af en længde svarende til 1/3 af forbenets længde fra jorden til albuen. Den er af form cylindrisk og er stillet lodret mod jorden. Uden vildkløer.

Bagpoter: Let ovale – i øvrigt med samme egenskaber som forpoterne

Bevægelse: Galop, tidvis afvekslende med trav

Hud: Tynd, tæt sluttende til det underliggende bindevæv overalt på kroppen. Farven svarer til pelsfarven. Slimhinderne og huden på næsen har de farver, der er beskrevet under punktet "Næse", og må aldrig være sortplettede eller pigmentløse.

CIRNECO DELL'ETNA

Pels:

Hårlag: Glathåret på hoved, ører og ben. Halvlangt (ca. 3 cm), men glat og tæt tilliggende på krop og hale. Pelshårene er stive som hestehår.

Farve:

- Ensfarvet fauve, i mere eller mindre intense eller udtyndede nuancer som isabella, sandfarvet etc.
- Fauve med hvidt i større eller mindre udstrækning (hvid pandeblis, hvid stribe på brystet, hvide poter, hvid halespids og hvid bug). Hvid halsring er mindre ønskelig. Der tolereres hvid pels, ensfarvet eller med orange aftegninger. Endvidere tillades en fauve pels opblandet med lysere eller mørkere hår.

Størrelse:

Skulderhøjde: Hanner fra 46 til 50 cm med tolerance op til 52 cm
Tæver fra 42 til 46 cm med tolerance op til 50 cm

Vægt: Hanner 10 til 12 kg
Tæver 8 til 10 kg

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velbefindende.

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der viser tydelige fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres.
- Skallens og næsepartiets overlinier konvergerende
- Konkav næseryg
- Udtalt over- eller underbid
- Glasøjne
- Ørerne totalt hængende ører eller "flagermus-ører"
- Halen oprullet på ryggen
- Sorte kløer
- Sorte trædepuder
- Sort pigmentering – selv ganske lidt
- Pelsen ensfarvet brun eller leverfarvet
- Sorte eller brune aftegninger
- Sorte eller brune hår i pelsen
- Brindle pels
- Sorte slimhinder
- Total depigmentering
- Størrelse over standardens grænser eller mere end 2 cm under

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk bygning bør anvendes i avlen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

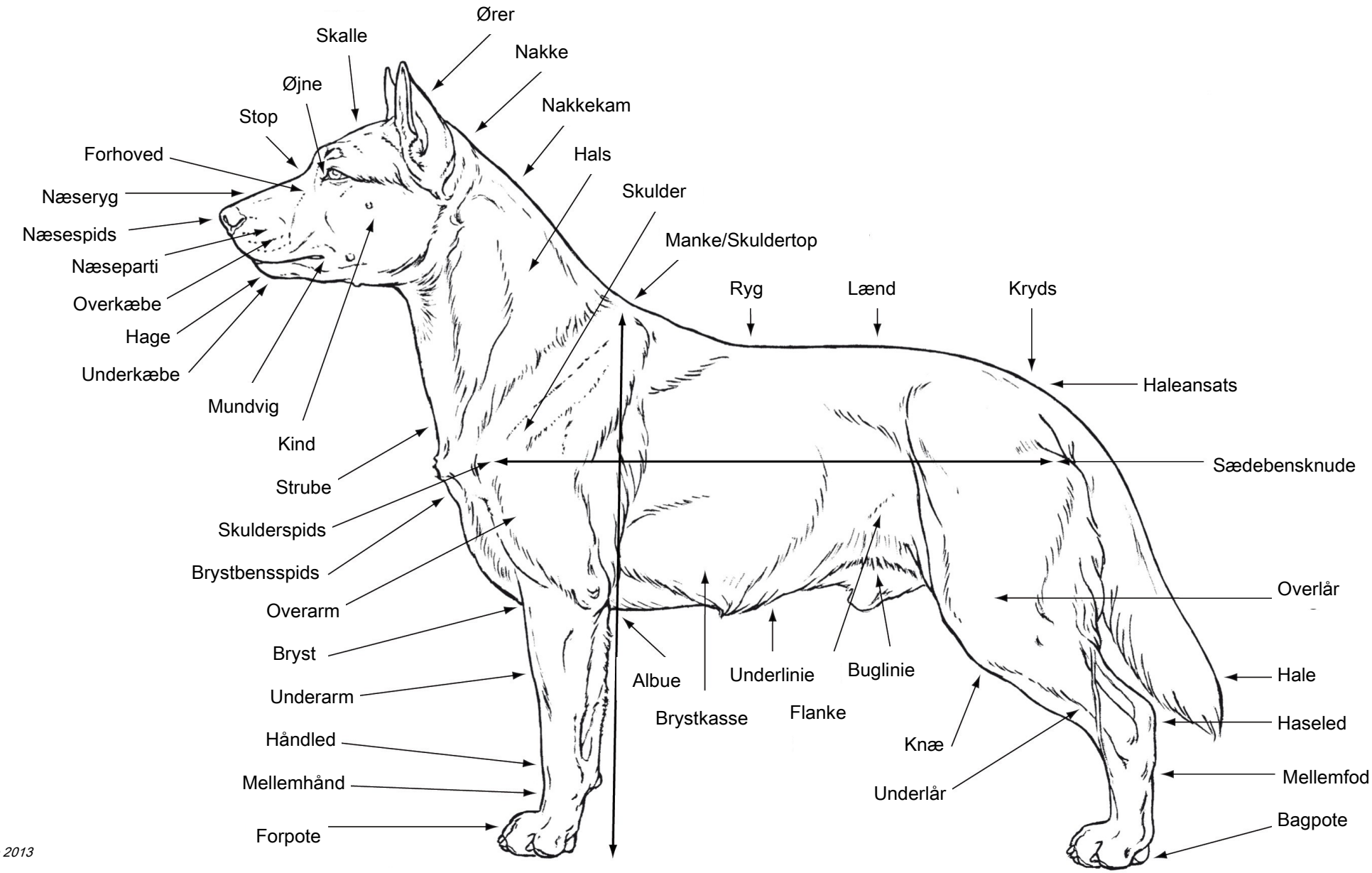
Standarden udgivet af FCI 3 NOVEMBER 1999

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

NOVEMBER 2018

¤ ¤ ¤ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i DECEMBER 2015 ¤ ¤ ¤

Anatomiske træk

Bystrup 2013